

rigtigt. Man maa byde fuldstændig Erstatning for det Korn, man agter at ekspropriere eller fratage ham, og saa fordele det derved fremkomne Tab saaledes, som jeg før har sagt, paa det hele, fælles Samfund. Saaledes er Meningen overalt i de paagældende Egne, det kan jeg forsikre den højtærede Minister, og hvis han skulde tvivle om det, vil jeg indbyde ham til at foretage en Rejse netop over til disse Egne. Jeg tror, jeg tør love den højtærede Minister en god Modtagelse, Jyderne har jo Ord for at være gæstfri; men derfor vil jeg ikke absolut garantere Ministeren, at det skal blive nogen Lystrejse. Dersom den højtærede Minister havde været til Stede ved et Møde, der blev afholdt i Holstebro den 7. Januar, et Delegeretmøde for de samvirkende Landbo- og Husmandsforeninger i Ringkøbing Amt, vilde den højtærede Minister have haft Lejlighed til at faa at vide, hvorledes Tankegangen i det hele er i disse Egne. Den kom meget tydeligt og klart frem ved den Lejlighed, og de Udtalelser, der blev fremsat, faldt paa det allernøjeste sammen med det, som er fremsat fra forskellige Sider under disse Forhandlinger, og med, hvad jeg har udtalt her. Jeg tror, det er rigtigt og nødvendigt for at skaffe det billige Brød frem, som vi alle sammen ønsker, at Staten opkøber eller eksproprierer, hvad man vil kalde det, Rugen, maaske i Forening med Kommunerne. Jeg vil forsikre om, at naar Byrderne, som maatte opstaa ved at skaffe dette billige Brød til Veje, bliver fordelt ligeligt paa alle Samfundsborgere, skal vi ude i disse Egne nok bære vor Part deraf. Jeg har sagt det før, og lad mig gentage det: Det er jo en besværlig Tid for os, og det er i Virkeligheden ogsaa en besværlig Tid for Regeringen. Derfor er det mit Ønske, at vi, som det ogsaa er udtalt af en tidligere Taler, maa kunne forhandle med hinanden om disse overordentlig vigtige Spørgsmaal i Fordragelighed og god Forstaaelse, for at dette Spørgsmaal kan blive løst paa en for alle Partier tilfredsstillende Maade.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at henstille, om der ikke for Regeringen kunde være nogen Anledning til at tænke paa, hvorvidt det var muligt, at der blev fremskaffet billige Kartofler. Brød og Kartofler er i allerhøjeste Grad nødvendige og bruges i ikke ringe Grad i de daarligt stillede Hjem. Hvis der blev gjort noget for at tilvejebringe billige Kartofler sammen med billigt Brød, mener jeg, at Regeringen og Rigsdagen derved vilde have gjort noget godt. Jeg vil i hvert Til-

fælde tillade mig at henstille til den højtærede Minister at tænke velvilligt ogsaa paa dette Punkt.

Det er for saa vidt ret interessant at lægge Mærke til, at vi staaar her alle sammen og ønsker, at Brødet maa blive billigt, der er ikke et Menneske i denne Sal, som ikke ønsker det; men til Trods for dette, og skønt der er sat en Maksimalpris, stiger Prisen paa Brød alligevel. Ja, den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men mig bekendt er Prisen steget.

Det vilde maaske være dristigt at paastaa, at de Forhandlinger, der har været førte her i Salen om denne Sag, just har været prægede af Enighed. Man kunde maaske snarere sige, at de har været prægede noget af Splidagtighed, og det skal ikke være godt. Men det er dog glædeligt, at een Ting er vi alle enige om, og det er, at vi skal skaffe billigt Brød, og saa vilde det dog være højst besynderligt, naar vi er saa mange Mennesker med god Villie, og jeg tror dog ogsaa med nogenlunde god Forstand, om det ikke skulde lykkes os at føre dette igennem. Vi er dog allesammen klare over, at Forholdene i Virkeligheden er ganske overordentlig haarde for Smaafolk. Blandt Smaafolk er der jo ofte ret talrige Familier, og det er sandelig ikke let at mætte de mange Munde, naar Brødet bliver urimelig dyrt. Jeg vilde derfor gerne, at vi alle kunde støtte hinanden af yderste Evne med at fremskaffe Brødkorn, og lad mig sige med det samme — jeg har ikke været inde paa det og vil ikke komme nærmere ind paa det ved denne Lejlighed i alt Fald — ogsaa Foderstoffer, for de to Ting hænger alligevel noget sammen, selv om det er to Spørgsmaal, som den højtærede Minister siger. Det vigtigste er imidlertid, at vi sørger for at indføre til Landet saa rigeligt af Brødkorn, at vi er sikre paa, der er nok. Saa maa vi ogsaa kunne enes om at afhænde det saaledes, at de, der skal købe Brødet, kan faa det til en rimelig Pris. Lad mig slutte med at udtale Haabet om, at det maa lykkes os i god Forstaaelse at finde en betryggende Ordning, der skaffer billigt Brød, men tillige yder fuld Retfærdighed til alle Sider.

G. Fog-Petersen: Det ærede Medlem udtalte Haabet om, at denne Sag maatte kunne drøftes i Fordragelighed og god Forstaaelse. Men hvis det ærede Medlem mener noget alvorligt dermed, saa synes jeg ikke, han skulde kaste den Slags Regnestykker ud i Agitationen, som han gjorde her. Han sagde, hvis jeg opfattede ham rigtigt, at det var ca. 1 Mill. Tdr. Rug,